

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 septembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, declarat de inculpatul

Reșetneac Alexandr XXXX, născut la
XX XXXXXX XXXXX în XXXXXX, XXXXXX,
XXXXXX, locuitor al XXXXXXX, XXXXXX,
XXXXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior
prin:

1) sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
28.07.2005 în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 187 alin. (2)
lit. b), d), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu
suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un
termen de probă de 3 ani;

2) sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău
din 26.01.2008 în baza art. 217 alin. (2), 85 Cod penal
la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 400 unități
convenționale;

3) sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău
din 29.05.2013 în baza art. 217² alin. (2) Cod penal la 1
an închisoare.

Eliberat pe 02.07.2015, după executarea pedepsei.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 05.01.2016 – 16.09.2016,
<i>instanța de apel:</i>	27.10.2016 – 07.12.2017,
<i>instanța de recurs:</i>	13.09.2018 – 05.12.2018.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16 septembrie 2016, Reșetneac Alexandr a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 16.09.2016, cu includerea perioadei aflării în arest din 24.11.2015 până la 16.09.2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 15 octombrie 2015, aproximativ ora 20.30, inculpatul Reșetneac A., aflându-se în mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Vadul lui Vodă, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, văzând-o pe Ilnițchii M. că a coborât din rutiera nr. 159, urmărind-o, intenționat, aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnul în față și cap, a doborât-o la pământ, după care, din nou, i-a aplicat lovituri peste cap și corp cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5116 din 16.10.2015, excoriații pe față, regiunea mentonieră și la nivelul mâinii stângi, care se califică ca vătămare neînsemnată. Totodată, în mod deschis, a sustras de la Ilnițchii M. geanta din stofă de culoare bej la prețul de 1000 lei, în care se afla telefonul mobil de model „Sony Xperia”, cu imei-ul XXXXXXXX, la prețul de 5000 lei, în care activa cartela sim cu nr. XXXXXXXX, la prețul de 30 lei, fondul de ten de model „Meci” la prețul de 200 lei, portmoneul din piele de culoare neagră la prețul de 700 lei în care se aflau bani în sumă de 827 lei, polița de asigurare medicală, cardul bancar de la SA „Banca de Economii”, buletinul de identitate cu fișa de însoțire, cartela de reducere la magazinul „Fidesco” și cartela de reducere de la magazinul „Casa Curată”, toate actele pe numele lui Ilnițchii M., cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 7757 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat și a indicat că nu a comis infracțiunea incriminată, iar la 15.10.2015, ora 20.30, se afla acasă, în com. Tohatin, mun. Chișinău, navigând pe internet, la calculatorul său personal.

Totodată, vinovăția acestuia a fost dovedită prin probele administrate, și anume:

declarațiile părții vătămate Ilnițchii M., care a relatat că a observat inculpatul în rutieră, în momentul când se îndrepta spre ieșire. Apoi l-a văzut când a coborât în urma ei. În momentul când traversa strada, a auzit pași în urma ei, iar când s-a întors a văzut inculpatul. L-a întrebat ce vrea, iar el i-a răspuns cu accent rusesc că merge împreună cu ea. Tot atunci, s-a aruncat asupra ei, a apucat-o cu mâinile din spate, de umeri. Ea a început să strige după ajutor, iar inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul în cap, i-a astupat gura cu mâna. Ea l-a mușcat de deget, iar el i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul, de la care a căzut jos, continuând să strige după ajutor. Inculpatul i-a mai aplicat câteva lovituri în timp ce ea era la pământ. Apoi, i-a smuls geanta din mâini și a fugit. Peste puțin timp, s-au apropiat Foiu G. și Strelîțov D., unul din ei a fugit după inculpat, iar celălalt a rămas cu ea. În geanta

sustrasă, în valoare de 1000 lei, erau lucrurile personale, portmoneul în care erau bani în sumă de 827 lei, buletinul de identitate, polița de asigurare, telefonul mobil de model Sony în valoare de 5000 lei, un fon de ten de 200 lei, în total, fiindu-i sustrate bunuri în sumă de 7757 lei;

declarațiile martorului Foiu G., care a comunicat că s-a îndreptat împreună cu Strelîțov D. spre locul unde se auzeau strigăte. Apropiindu-se, au văzut că partea vătămată încerca să fugă de la inculpat, iar acesta alerga după ea. Când i-a văzut, inculpatul a fugit înspre pădure. A văzut fața inculpatului în momentul când fugea după el, deoarece a trecut un automobil și i-a iluminat fața cu luminile. Astfel, confirmă că anume inculpatul a agresat partea vătămată;

declarațiile martorului Strelîțov D. care a relatat că împreună cu Foiu G. a auzit strigăte și au alergat în acea direcție. Partea vătămată i-a spus că a fost agresată de o persoană necunoscută, iar Foiu G. a alergat în urma inculpatului, încercând să-l ajungă;

declarațiile martorului Ilnițchii E. care a indicat că partea vătămată a confirmat că anume inculpatul a agresat-o și i-a sustras bunurile;

procesul-verbal din 15.10.2015, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, fiind depistate bunurile care au fost sustrate de la partea vătămată;

procesul-verbal de examinare a bunurilor depistate în cadrul cercetării la fața locului;

raportul de expertiză medico-legală nr. 5116 din 16.10.2015, prin care la partea vătămată s-au depistat vătămări neînsemnate sub formă de excoriații pe față, regiunea mentonieră și la nivelul mâinii stângi, leziunile depistate fiind cauzate în urma multiplelor lovituri;

procesul-verbal de examinare a descifrărilor apelurilor telefonice ridicate de pe numărul de telefon care aparține inculpatului, prin care se confirmă că la ora 18.18 a efectuat un apel telefonic către numărul de telefon XXXXXX, aflându-se în celula 21957 (str. Podul Înalt, sect. Ciocana, mun. Chișinău), iar la ora 18.20 s-a aflat în celula 132 (str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău), de unde a urcat partea vătămată în rutieră. La ora 18.41 se afla în celula 17732 (c. Tohatin MLC), unde a fost comisă infracțiunea, după care dispăre din raza telefoniei mobile;

procesul-verbal de percheziție din 24.11.2015 și procesul-verbal de examinare din 24.11.2015, prin care se confirmă depistarea, ridicarea de la domiciliul inculpatului și examinarea unui rucsac de culoare închisă, cu care inculpatul a fost în seara când a fost comisă infracțiunea;

procesul-verbal din 26.11.2015, potrivit cărui partea vătămată a recunoscut rucsacul depistat la domiciliul inculpatului, drept cel care era la inculpat în seara comiterii infracțiunii;

procesul-verbal din 24.11.2015, prin care se constată faptul recunoașterii de către partea vătămată a inculpatului ca fiind persoana care a comis jaful în privința ei;

procesul-verbal din 24.11.2015 prin care martorul acușării Foiu G. a recunoscut inculpatul drept persoana care comis jaful în privința părții vătămate.

Declarațiile martorului Barbu T., care este mama inculpatului, potrivit căror acesta s-a aflat acasă în ziua și timpul comiterii infracțiunii, nu sunt credibile fiind

combătute prin declarațiile părții vătămate și ale martorului Foiu G., care au confirmat că anume inculpatul este persoana care în seara de 15.10.2015, a agresat-o și jefuit-o pe partea vătămată.

Conform declarațiilor martorului apărării Marețchi V., în toamna anului 2015, în lunile octombrie-noiembrie a frecventat cursuri de masaj, care erau petrecute la domiciliul lui Barbu T., iar când martorul venea era tot timpul și inculpatul acasă. Însă, din aceste declarații nu rezultă cert că inculpatul în ziua și timpul comiterii infracțiunii se afla acasă.

Martorii apărării Titovca L. și Ghețivu F. au indicat că la 16-17.10.2015 s-au întâlnit cu inculpatul și n-au observat la acesta careva zgârieturi pe față ori alte leziuni corporale.

Potrivit raportului de expertiză din 15.06.2015, în istoricul browser-ului „Mozilla Firefox”, instalat în memoria hard discului „Seagate”, de model ST9320320AS cu n/s 5SX20BNT al notebook-ului „Acer Aspire 5735Z” se conține informație despre accesările unor web-site efectuate la data de 15.10.2015, că informația despre accesările prezentate pe cele două extrase foto anexate se conține în screenshoturile extrase din istoricul browser-ului „Mozilla Firefox”, instalat în memoria hard discului notebook-ului prezentat spre examinare, că data și timpul accesărilor corespunzătoare din extrasele foto anexate și screenshot-urile istoricului browser-ului sunt identice;

Astfel, probele apărării, apreciate în raport cu circumstanțele cauzei, nu confirmă că inculpatul nu s-a aflat în locul și timpul comiterii infracțiunii, și nu combat probele acuzării.

Obiecțiile apărării referitor la lipsa cărorva leziuni corporale la inculpat în urma acțiunilor ei, și anume că l-a zgâriat pe față și l-a mușcat de mână, nu infirmă faptul comiterii infracțiunii de către inculpat or, concluzia părții vătămate despre existența posibilelor leziuni la inculpat nu este certă, aceasta doar presupunând că puteau să fie astfel de leziuni corporale, dar nu a afirmat că le-a văzut. Și martorii apărării care au indicat că au văzut inculpatul în aceeași seară ori în zile următoare, puteau să nu atragă atenția asupra acestor leziuni, acestea nefiind esențiale, iar martorul Barbu T. a dat declarații cu scopul de a-l ajuta pe feciorul său să scape de răspundere penală.

Totodată, afirmațiile apărării că inculpatul s-a aflat în ziua și timpul comiterii infracțiunii la calculator, nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente or, raportul de expertiză prin care se confirmă accesarea anumitor site-uri de la calculatorul personal, nu este în măsură să confirme cu certitudine că anume inculpatul s-a aflat la calculator în acel timp.

Celelalte argumente invocate de apărare precum că partea vătămată l-a recunoscut pe inculpat după culoarea părului, indicând că acesta ar avea părul de culoare neagră, dar în realitate acesta este de culoare sură, nu sunt relevante or, în circumstanțele comiterii infracțiunii, fiind noapte, precum și starea de șoc a victimei, în legătură cu acțiunile violente ale inculpatului, puteau afecta percepția părții vătămate în partea ce țin de culoarea părului inculpatului.

Totuși, partea vătămată a confirmat în ședința de judecată că recunoaște inculpatul și după celelalte trăsături, în special ale feței, statură, vorbire, fără a avea careva îndoieli în acest sens, același fapt fiind atestat și de către martorul Foiu G.

Și afirmația apărării că acțiunea procesuală de recunoaștere de către partea vătămată a fost efectuată cu încălcări de procedură este nefondată or, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin celelalte probe, inclusiv declarațiile părții vătămate, ale martorului Foiu G., care sunt probe pertinente și concludente și nu au fost combătute de către apărare.

Sunt declarative și nu sunt probate prin careva dovezi și alegațiile inculpatului privind fabricarea dosarului intenționat la comanda unei persoane angajate din cadrul organelor de drept, care ar fi în relații ostile cu inculpatul.

Or, probele apărării invocate în susținerea faptului că infracțiunea nu a fost comisă de către inculpat, nu sunt suficiente pentru a fi prezent dubiul rezonabil, care ar răsturna concluzia instanței despre învinuirea înaintată inculpatului.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probele acușării care dovedesc, dincolo de orice dubiu rezonabil, că anume inculpatul a comis infracțiunea, acțiunile acestuia fiind încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea unei daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de scopul pedepsei penale, criteriile generale și cele speciale de individualizare a pedepsei, circumstanțele cauzei și personalitatea infractorului, că inculpatul anterior a fost condamnat și are antecedente penale nestinse, fiind stabilită recidiva periculoasă, se caracterizează satisfăcător, nu este căsătorit, nu are copii minori sau alte persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante și atenuante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Veaceslav Ropot a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că sentința este neîntemeiată, având un conținut denaturat și contrar normelor legale, fiind evident că instanța nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, condamnămnd ilegal o persoană.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că dosarul penal a fost fabricat, iar toate probele care dovedesc nevinovăția lui, și anume declarațiile martorilor apărării, descifrările apelurilor telefonice și raportul de expertiză a notebook-ului său au fost ignorate de instanța de fond, nefiind apreciate în modul cuvenit.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii de jaf, împrejurările ce dovedesc culpabilitatea lui fiind elucidate și constatate din

totalitatea probelor administrate, cercetate și apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume: declarațiile părții vătămate Ilnițchii M., ale martorilor Foiu G., Strelitov D. și Ilnițchi E.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.10.2015, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, fiind depistate bunurile care au fost sustrate de la partea vătămată;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.10.2015, prin care s-au examinat bunurile depistate în cadrul cercetării la fața locului;

raportul de expertiză medico-legală nr. 5116 din 16.10.2015, prin care la partea vătămată s-au depistat vătămări neînsemnate;

procesul-verbal de examinare a descifrărilor apelurilor telefonice ridicate de pe numărul de telefon care aparține inculpatului, prin care se confirmă că la ora 18.20 s-a aflat în celula 132 (str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău), de unde a urcat partea vătămată în rutieră. La ora 18.41 se afla în celula 17732 (c. Tohatin MLC), unde a fost comisă infracțiunea;

procesul-verbal de percheziție din 24.11.2015 prin care s-a ridicat de la domiciliul inculpatului un rucsac;

procesul-verbal de examinare a rucsacului ridicat de la inculpat;

procesul-verbal din 26.11.2015, potrivit căruia partea vătămată a recunoscut rucsacul depistat la domiciliul inculpatului, drept cel care era la inculpat în seara comiterii infracțiunii;

procesul-verbal din 24.11.2015, prin care se constată faptul recunoașterii de către partea vătămată a inculpatului ca fiind persoana care a comis jaful în privința ei;

procesul-verbal din 24.11.2015 prin care martorul Foiu G. a recunoscut inculpatul drept persoană care comis jaful în privința părții vătămate.

Totodată, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită cert prin declarațiile părții vătămate, care a indicat că *în rutieră a observat inculpatul în momentul când își făcea loc printre pasagerii pentru a coborî. Când a coborât din rutieră, a observat că inculpatul a ieșit în urma ei. Apoi, în timp ce traversa strada pentru a ajunge mai repede acasă, a auzit pași în spatele său, iar când s-a întors a văzut inculpatul. L-a întrebat ce vrea de la ea, iar acesta i-a răspuns cu accent rusesc, că merge împreună cu ea. În acel moment, s-a aruncat asupra ei și a apucat-o cu mâinile din spate de umeri. Ea a început să strige și să cheme în ajutor, iar inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul în cap. Apoi, inculpatul i-a astupat gura cu mâna și ea l-a mușcat de degete. Inculpatul i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul, de la care a căzut jos, continuând să strige după ajutor. Acesta a mai lovit-o de câteva ori și în timpul când era jos. Auzind niște zgomote, ea a vrut să fugă, iar inculpatul s-a speriat, a smuls geanta din mâinile ei și a început și el să fugă.*

Argumentele apărării că declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic sunt nefondate, întrucât declarațiile acesteia nu poartă un caracter

contradictoriu, fiind același declarații pe parcursul examinării cauzei, care nu sunt dubioase, coroborează cu declarațiile martorilor și probele scrise cercetate.

Nu au fost stabilite nici temeiuri de a considera că declarațiile părții vătămate sunt neveridice, poartă un caracter defăimător sau de răzbunare în privința inculpatului or, până la comiterea jafului, aceștia nu se cunoșteau.

În același timp, declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului Foiu G. care a declarat că *au auzit strigăte de ajutor și, împreună cu Strelțov D. s-au îndreptat spre acel loc. Ajungând aproape, au văzut cum partea vătămată încerca să fugă de inculpat, iar ultimul alerga după ea, însă când inculpatul i-a văzut pe ei a fugit spre pădure. A văzut fața inculpatului în momentul când fugea după el, deoarece în acel timp trecea un automobil și fața inculpatului a fost iluminată de luminile automobilului și, cu certitudine, poate afirma că anume inculpatul este persoana care a agresat-o pe partea vătămată în acea seară.*

Declarațiile părții vătămate Ilnițhii M. și declarațiile martorului Foiu G. se confirmă și prin depozițiile martorului Strelțov D. care a relatat că *...în timp ce repara un automobil pe marginea carosabilului din com. Tohatin, împreună cu Foiu G., au auzit că cineva striga după ajutor. Împreună au alergat în direcția de unde se auzeau strigătele și a văzut partea vătămată care i-a comunicat că a fost agresată de o persoană necunoscută, iar Foiu G. a alergat după inculpat, însă nu l-a ajuns.*

Totodată, prin declarațiile martorului Ilnițhii E. se atestă că *a fost apelat de pe un număr necunoscut și i s-a comunicat că soția lui a fost agresată și jefuită. Colaboratorii de poliție, în urma cercetării locului, au depistat bunurile părții vătămate. Ulterior, aceasta i-a spus că anume inculpatul este persoana care a agresat-o și i-a sustras lucrurile în acea seară.*

Or, declarațiile părții vătămate Ilnițhii M. coroborează cu declarațiile celorlalți martori ai acuzării și, în ansamblu, nu lasă loc pentru dubii în ceea ce ține de culpabilitatea inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, conform căruia s-a constatat că la 15.10.2015, inculpatul, de la telefonul său, a efectuat mai mult apeluri, iar la ora 18.18 se afla în celula nr. 21957 – Podul Înalt, la ora 18.20 se afla în celula 132 – Vadul lui Vodă de unde a urcat partea vătămată în autobuz, iar la ora 18.41 se afla în celula 17732 – Tohatin LMC, unde a fost comisă infracțiunea.

Astfel, afirmația apărării că inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii se afla acasă, la calculatorul său, este infirmată prin proba dată, fiind demonstrat că inculpatul la momentul comiterii jafului se afla anume în acel loc.

Alegațiile apărării că la ora 18.30-18.40, inculpatul a efectuat un apel de la domiciliul său, astfel că la această ora el se afla deja acasă, sunt irelevante or, de la ora 18.40 și până la ora comiterii infracțiunii – 20.30, era suficient timp pentru schimbarea locului de aflare.

Pe lângă aceasta, sunt neîntemeiate și argumentele apărării că în cadrul urmăririi penale au fost admise încălcări în cadrul prezentării spre recunoaștere a persoanei.

Or, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei, prin care partea vătămată Ilnițchii M. și martorul Foiu G. au recunoscut inculpatul ca fiind persoana care a atacat-o pe Ilnițchii M., apoi a fugit și s-a ascuns în pădure, au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile legale, iar inculpatul nu a avut obiecții la procesele-verbale de recunoaștere pe tot parcursul urmăririi penale.

La fel, este irelevantă și afirmația apărării că inculpatul nu a fost asistat de un avocat în cadrul recunoașterii or, art. 116 Cod de procedură penală nu prevede prezența unui avocat în cadrul prezentării spre recunoaștere a persoanei.

Și alegația apărării că partea vătămată nu a fost audiată în privința aspectului fizic al atacatorului este declarativă, în baza descrierii efectuate de aceasta fiind întocmit și foto-robotului infractorului, care a avut loc înainte de prezentarea spre recunoaștere - la data de 03.11.2015.

Mai mult, acțiunile organului de urmărire penală nu au fost contestate, iar obiecții pe marginea proceselor-verbale de efectuare a măsurilor procesuale nu au parvenit, fiind nefondate argumentele apărării invocate în acest sens.

Sunt lipsite de careva suport probatoriu și afirmațiile apărării că partea vătămată a invocat că a zgâriat pe față făptașul când acesta a aplicat agresiune asupra ei în scopul deposedării de bunurile personale și că l-a muscat de palmă pe acesta, iar martorii apărării Marețchii V., Titova L., Ghețivu F. și Barbu T. indică că nu au văzut ca inculpatul să aibă careva leziuni or, nu există vreun suport justificativ care ar demonstra că partea vătămată i-a cauzat atacatorului leziuni corporale care pot fi observate de terțe persoane. Totodată, nu după toate mușcăturile și zgârieturile rămân urme.

În același timp, apărarea interpretează extensiv declarațiile părții vătămate, din care rezultă că violența a fost aplicată de către inculpat, ce se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 5116 din 16.10.2015, astfel partea vătămată a relatat că *inculpatul s-a aruncat asupra ei și a apucat-o cu mâinile din spate de umeri. Atunci, ea a început să strige după ajutor, iar inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul în cap. Apoi, inculpatul i-a astupat gura cu mâna, iar ea l-a muscat de degete, după care inculpatul i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul, de la care a căzut jos, continuând să strige după ajutor. Inculpatul i-a mai aplicat câteva lovituri în timp ce se afla jos.*

Cu referire la alegația că martorii apărării confirmă nevinovăția inculpatului, instanța de apel este solidară cu poziția primei instanțe, potrivit căreia martorul apărării Barbu T. este mama inculpatului și declarațiile acesteia că inculpatul se afla acasă în timpul comiterii infracțiunii, nu sunt credibile și se combat prin declarațiile părții vătămate și martorului Foiu G., care au confirmat cert că anume inculpatul este persoana care în seara de 15.10.2015 a agresat-o și jefuit-o pe partea vătămată.

Și declarațiile martorilor Marețchi V., Bobrova E. și Ghețivu F. nu confirmă că inculpatul în ziua și timpul comiterii infracțiunii se afla acasă, iar martorul Titovca L. a indicat că a văzut inculpatul la 16.10.2015, pe când infracțiunea a fost comisă la 15.10.2015.

Și afirmația că potrivit raportului de expertiză a tehnicii de calcul, s-a stabilit că la 15.10.2015, calculatorul în cauză a fost utilizat între 19.30-21.30, fiind

accesate site-uri precum facebook.com, odnoklassniki.ru, este irelevantă, din acest raport de expertiză nefiind clar cine a accesat site-urile respective or, inculpatul locuia împreună cu mama sa, iar site-urile respective puteau fi accesate de către orice altă persoană, cu atât mai mult că din raportul de expertiză nominalizat nu se deduce profilul rețelelor sociale ce au fost accesate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 34, 61, 75, 76, 77-78, 82, 90 al. (4) Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, cu intenție, cu scop de cupiditate, că acesta anterior a fost judecat, infracțiunea fiind comisă în stare de recidivă, că nu se la evidența medicului narcolog și psihiatru, este celibatar, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

Totodată, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28.07.2005, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe 3 ani.

Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26.01.2008 inculpatul a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2), 85 Cod penal, la 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 400 unități convenționale.

Potrivit sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29.05.2013, acesta a fost condamnat pe art. 217² Cod penal la 1 an închisoare, fiind eliberat din locurile de detenție la 02.07.2015, după executarea pedepsei.

Conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

În conformitate cu art. 111 alin. (1) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Or, inculpatul a fost eliberat din locurile de detenție la 02.07.2015, iar infracțiunea de jaf a comis-o la 15.10.2015, prin urmare în privința inculpatului se atestă starea de recidivă.

Astfel, instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, de comportamentul acestuia până la comiterea infracțiunii și după comiterea faptei penale, de limitele de pedeapsă, și i-a numit corect pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, pe motiv că infracțiunea nu a fost săvârșită de el.

Recurentul a indicat că au fost încălcate prevederile art. 116 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece ele nu se încadrează în descrierea făcută de partea vătămată.

Totodată, nu a fost dispusă efectuarea unei expertize în privința sa, în vederea constatării cauzării vătămarilor invocate de partea vătămată.

În timpul petrecerii măsurii de recunoaștere, el nu a fost asistat de un avocat, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare.

Cu toate că în declarațiile părții vătămate figurează un rucsac de culoare neagră, aceasta a recunoscut rucsacul lui, de altă culoare.

Potrivit descifrării convorbirilor telefonice, el se afla în acel interval de timp, în alt loc, decât cel pe care îl indică partea vătămată or, este imposibil ca el, în același timp, să se afle în două locuri diferite.

Mai mult, se atestă și faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii el se afla acasă, accesând de pe calculatorul său profilurile sale din rețelele sociale, circumstanțe ce pot fi confirmate de mama lui.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă că, recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent

că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 187 alin. (2) lit. e) , f) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Ilnițchii M. și ale martorilor Foiu G., Strelitov D. și Ilnițchii E., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.10.2015, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, fiind depistate bunurile care au fost sustrase de la partea vătămată; procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.10.2015, prin care s-au examinat bunurilor depistate în cadrul cercetării la fața locului; raportul de expertiză medico-legală nr. 5116 din 16.10.2015, prin care la partea vătămată s-au depistat vătămări neînsemnate; procesul-verbal de examinare a descifrărilor apelurilor telefonice ridicate de pe numărul de telefon care aparține inculpatului, prin care se confirmă că la ora 18.20 s-a aflat în celula 132 (str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău), de unde a urcat partea vătămată în rutieră. La ora 18.41 se afla în celula 17732 (c. Tohatin MLC), unde a fost comisă infracțiunea; procesul-verbal de percheziție din 24.11.2015 prin care s-a ridicat de la domiciliul inculpatului un rucsac; procesul-verbal de examinare a rucsacului ridicat de la inculpat; procesul-verbal din 26.11.2015, potrivit cărui partea vătămată a recunoscut rucsacul depistat la domiciliul inculpatului, drept cel care era la inculpat în seara comiterii infracțiunii; procesul-verbal din 24.11.2015, prin care se constată faptul recunoașterii de către partea vătămată a inculpatului ca fiind persoana care a comis jaful în privința ei; procesul-verbal din 24.11.2015 prin care martorul Foiu G. a recunoscut inculpatul drept persoană care comis jaful în privința părții vătămate, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond și de apel, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 34 alin. (1) Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Or, soluția instanțelor de fond și de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul menționat urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Reșetneac Alexandr XXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 septembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun